

RECENZJA PROGRAMU WSPIERAJĄCEGO ROZWÓJ

Komputerowy program wspierający rozwój autorstwa Doroty Rudzińskiej – Friedel jest propozycją niezwykle ciekawą i atrakcyjną na naszym rynku.

Warto podkreślić, iż autorka oparła swoją propozycję na przekonaniu, iż wspieranie rozwoju to z jednej strony tworzenie warunków (np. do uczenia się, do komunikacji, do interakcji, do poznawania, do koncentrowania uwagi a nawet do przeżywania), a z drugiej strony są to konkretne oddziaływania pedagogiczne. Oddziaływania te to dla autorki przede wszystkim: stymulacja, usprawnianie, kompensacja, korektura, aktywizacji i profilaktyka.

Takie rozumienie wspierania rozwoju dziecka dobrze wpisuje się w działania terapeutyczne – przy czym są one rozumiane bardzo szeroko. Tak więc; **program wspierający rozwój autorstwa D.Rudzińskiej –Friedel jest niewątpliwie programem wspierającym rozwój dzięki tworzeniu odpowiednich warunków oraz stosowaniu konkretnych oddziaływań terapeutycznych.**

Warto również podkreślić iż odbiorcami programu jest bardzo szeroka grupa uczniów –zarówno jeśli chodzi o rodzaj problemu szkolnego ucznia, jego nasilenie jak i wiek ewentualnych użytkowników. Uważam, iż program może być adresowany nie tylko do uczniów z utrudnionym rozwojem, ale również do ucznia o przeciętnym rozwoju – może pełnić wtedy stymulacyjną i aktywizującą funkcję, przy okazji będąc dla takiego ucznia bardzo atrakcyjną i ciekawą propozycją.

Program jest propozycją inspirowaną różnymi metodami terapeutycznymi (miedzy innymi metodą integracji sensorycznej, metodą kinezylogii edukacyjnej czy też metodą dobrego startu). To co warto podkreślić - to fakt ,iż autorce udało się połączyć różne inspiracje z własnym pomysłem na wspieranie rozwoju dziecka. Celem autorki stało się w tym programie uruchomienie różnych aktywności ucznia – miedzy innymi: słuchania, czytania, mówienia, liczenia, zapamiętywania koncentrowania uwagi czy też aktywności poszczególnych analizatorów. Chciałbym podkreślić, iż **takie rozumienie nauczania jest szczególnie mi bliskie bowiem jego istotą jest przekonanie, iż uczyć kogoś tzn. organizować przestrzeń edukacyjno-terapeutyczną dla właśnie aktywności dziecka.**

dr. Iwona Lindyberg
Uniwersytet Gdański